

Nr 7.

Ankom till riksdagens kansli den 7 februari 1921 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i vissa delar av lagen den 24 mars 1916 om nyttjanderätt till gravplats.

Närvarande: herrar Pettersson i Södertälje, Rogberg, greve Spens, J. T. Larsson, J. E. Berglund, Boman*, P. A. Hansson, Engberg*, Hederstierna, Strid, Svensson i Betingetorp*, Löfgren i Stockholm* och Johanson i Hallagården*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Genom en den 26 november 1920 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition nr 8, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda utdrag av i statsrådet och lagrådet förda protokoll jämte bilaga, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

LAG

om ändring i vissa delar av lagen den 24 mars 1916 om nyttjanderätt till gravplats.

Härigenom förordnas, att 4 § i lagen den 24 mars 1916 om nyttjanderätt till gravplats skall erhålla följande ändrade lydelse, samt att i samma lag skall efter 6 § införas en ny paragraf, 7 §, av nedan angiven lydelse:

4 §.

Gravplats skall — — — — skick.

Råder å gravplats — — — — kungörandet.

Bihang till riksdagens protokoll 1921. 9 saml. 1 avd. 4 häft. (Nr 7—9.) 1

Ovan stadgad påföljd för försummelse att hålla gravplats i ordnat och värdigt skick skall icke inträda i det fall, att myndighet är för gravplatsens vård och underhåll ansvarig.

7 §.

Har myndighet mot viss, en gång för alla erlagd gottgörelse åtagit sig vård och underhåll av gravplats för alltid eller så länge gravplatsen utgör del av kyrkogård eller annan allmän begravningsplats, skola de medel, som för sådant ändamål erlagts, där ej annat föranledes av villkor, som må hava uppställts av den, vilken lämnat gottgörelsen, förvaltas såsom en särskild fond, vars avkastning skall användas endast för gravplatsens vård och underhåll; dock att myndighet, som iklätt sig skyldighet att ombesörja vård och underhåll av flera gravplatser, äger rätt att, där ej villkor, som nyss sagts, härför utgör hinder, till en gemensam fond sammanföra de medel, som myndigheten för gravplatsernas vård och underhåll emottagit, allenast därvid iakttages, att en noggrann och fullständig förteckning över gravplatserna föres.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1922. Vad i 7 § föreskrives skall gälla jämväl om medel, som för där angivet ändamål erlagts före lagens ikraftträdande.

Av propositionen framgår, att 1920 års kyrkomöte, vars yttrande jämlikt § 87 mom. 2 regeringsformen inhämtats över ifrågavarande lagförslag, i skrivelse till Kungl. Maj:t den 16 november 1920 anmält, att förslaget av kyrkomötet godkänts.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för förslaget, får utskottet hänvisa till propositionen.

Utskottet har vid granskning av förslaget ej funnit skäl till anmärkning mot detsamma och får alltså hemställa,

att riksdagen måtte för sin del bifalla ifrågavarande proposition.

Stockholm den 7 februari 1921.

På första lagutskottets vägnar:

JAKOB PETERSSON.
